

energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG ska tolkas på så sätt att dess räckvidd inte är begränsad till enbart högeffektiva kraftvärmeanläggningar i detta direktivs mening.

2. Principerna om likabehandling och icke-diskriminering, vilka bland annat är stadfästa i artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna utgör inte, på unionsrättens nuvarande stadium, hinder för medlemsstaterna att — när de inrättar sådana nationella stödsystem för kraftvärme och elproduktion från förnybara energikällor såsom de som avses i artikel 7 i direktiv 2004/8 och i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el — föreskriva att en extra stödåtgärd, såsom den som är aktuell i det nationella målet, ska vara öppen för alla kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen återvinner biomassa, med undantag för kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen återvinner trä och/eller träavfall.

(¹) EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) — Caisse nationale des prestations familiales mot Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

(Förenade målen C-216/12 och C-217/12) (¹)

(Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet — Schweiziska medborgare, med hänvisning i Schweiz som arbetar i Luxemburg — Beviljande av föräldraledighetsersättning — Begreppet familjeförmåner)

(2013/C 344/49)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caisse nationale des prestations familiales

Motpart: Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Luxemburg) — Tolkning av artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) och av bilaga II avsnitt A.1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer, och slutakten, undertecknad i Luxemburg den 21 juni 1999 (EGT L 114, 2002, s. 6) — Begreppet "familjeförmån" — Fråga om tillåtligheten av en nationell bestämmelse om beviljande av föräldraledighetsbidrag — En schweizisk medborgare med hemvist i Schweiz som arbetar i Luxemburg.

Domslut

Artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, ska tolkas så, att en föräldraledighetsersättning, såsom den enligt luxemburgsk lagstiftning, utgör en familjeförmån i förordningens mening.

(¹) EUT C 235, 4.8.2012

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgien) — Christian van Buggenhout och Ilse van de Mierop, i egenskap av konkursförvaltare för Grontimmo SA i konkurs, mot Banque Internationale à Luxembourg

(Mål C-251/12) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Artikel 24.1 — Infriande av en skuld till en insolvensgäldenär — Betalning har erlagts till en av insolvensgäldenärens borgenärer)

(2013/C 344/50)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Christian van Buggenhout och Ilse van de Mierop, i egenskap av konkursförvaltare för Grontimmo SA i konkurs

Svarande: Banque Internationale à Luxembourg

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de commerce de Bruxelles — Tolkning av artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1) — Betalning som gjorts till en av konkursgäldenärens borgenärer på denna gäldenärs anmodan när inte åtgärder vidtagits för att offentliggöra beslutet att inleda ett insolvensförfarande i en annan medlemsstat — Befriande verkan för godtroende uppdragstagare — Tillämpningsområde med avseende på person — Fråga om begreppet att infria en skuld för gäldenärens räkning endast innefattar betalning till förmån för konkursgäldenären eller även betalning till förmån för dennes borgenärer

Domslut

Artikel 24.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att en betalning som på order av en insolvensgäldenär erlagts till en av dennes borgenärer inte omfattas av tillämpningsområdet för den bestämmelsen.

(¹) EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal) — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda mot Fazenda Pública

(Mål C-282/12) (¹)

(Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning — Inkomstskatt för juridiska personer — Ränta som ett bolag med hemvist i landet betalar på medel som utlånats av ett bolag med hemvist i tredjeland — Förekomsten av särskilda förbindelser mellan dessa bolag — Regler om underkapitalisering — Avdrag för ränta medges inte för den del av skulden som anses utgöra överskudsättning — Avdrag medges i de fall räntan utbetalas till ett bolag med hemvist i landet — Skatteflykt och skatteundandragande — Rent fiktiva upplägg — Marknadsmässiga villkor — Proportionalitet)

(2013/C 344/51)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Sul

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

Motpart: Fazenda Pública

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal — Tolkning av artiklarna 63 och 65 FEUF — Skattelagstiftning — Bolagsskatt — Avdragsrätt för låneränta — Nationell lagstiftning som föreskriver avdragsrätt vid överskudsättning till ett bolag som är etablerat inom landet men utesluter avdragsrätt vid överskudsättning till ett bolag som är etablerat i tredjeland

Domslut

Artikel 56 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det inte är tillåtet att, vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten, göra kostnadsavdrag för ränta hänförlig till den delen av en skuld som ska anses utgöra en överskudsättning och som ett bolag med hemvist i landet har betalat till ett långivande bolag med hemvist i tredjeland med vilket det förstnämnda bolaget har särskilda förbindelser, men enligt vilken det är tillåtet att göra avdrag för sådan ränta som har betalats till ett långivande bolag med hemvist i landet med vilket det låntagande bolaget har motsvarande förbindelser, när lagstiftningen, i det fallet att det långivande bolaget med hemvist i tredjeland inte innehar en andel i kapitalet i det låntagande bolaget med hemvist i landet, likväl presumerar att samtliga skulder i sistnämnda bolag ingår i ett upplägg som syftar till att undgå den skatt som normalt ska betalas eller när lagstiftningen inte gör det möjligt att på förhand och med tillräcklig säkerhet fastställa dess tillämpningsområde.

(¹) EUT C 250, 18.08.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad — Varna — Bulgarien) — Serebryannay vek EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-283/12) (¹)

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2.1 c, 26, 62 och 63 — Beskattningsgrundande händelse — Ömsesidiga prestationer — Transaktioner mot ersättning — Beskattningsunderlaget för en transaktion när ersättningen består av tjänster — Rätten att använda och till tredje man upplåta fast egendom överläts av en fysisk person till ett bolag i utbyte mot att detta bolag tillhandahåller tjänster avseende förbättring och möblering av egendomen)

(2013/C 344/52)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad — Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Serebryannay vek EOOD